

g. Ant. Mizar, poštni nadkontrolor v Celju. Z denarjem vrad se pošlje tudi popolni imenik članov, t. j. kraj in pošta. Najprej se vpišejo dosednji člani, po tem pa novi, ki se kot „novi“ označijo. Tajnik naj sestavi dva imenika, enega za odposlati, drugega pa za uporabo doma.

Vojška je hudo oškodovana vse sloje človeške družbe, tudi čebelarstvu ni prizanesla. Koliko vrlih čebelarjev je padlo, koliko čebelnjakov sanja in dremlje praznih, zapuščenih, ko so med vojssko pomrle čebele, ker so bile brez oskrbe. Le s pridnim in vztrajnim delom, kakor nam dajejo čebele same najlepši vzgled, zamoremo nastale izgube v dogledni dobi izpolniti ter še našo lepo stroko povzdigniti nad prejšnje stališče. Pristopajte toraj pridno k Čebelarstvu, zlasti vi mladi fantje, ki imate za svoja mlada, brezskrbna in nevarnost polna leta ravno v čebelarstvu najplemenitejšo, nedolžno zabavo, ki pa poleg tega še vsako minuto zamude in dela obilno poplača. Podpisani je s tem mesecem začel zopet potovati na shode. Podružnice, ki želijo predavanja, naj se obrnejo na njega. Njegov delokrog je: mariborsko, ptujsko, ljutomersko in konjiško okrajno glavarstvo. V druge kraje bi zaradi dandanašnjih političnih težkoč zamogel le izjemoma, eventualno dogovoroma s predsednikom „Pokrajinske zveze Slov. čebelarstva društva“, gospodom Ljudovikom Cernej, okr. šol. nadzornik v Celju.

Ivan Jurančič, čeb. pot. učitelj,
pošta Sv. Aždraž v Sl. gor.

Lepe gospodarske zborovanje je priredila mariborska Kmetijska podružnica dne 21. marca v dvorani okrajnega zastopa. Udeležilo se je zborovanja okoli 800 kmetov iz okolice. Prvi je predaval strokovni učitelj g. Priol o sadjarstvu. Njegov govor zasluša, da se objavi v celoti. Priporočamo g. predavatelju, da večkrat nastopi na gospodarskih shodih. Za njim je načelnik Majcen govoril o viničarskem vprašanju. O tej točki je govoril tudi tajnik Zebot. Na to se je vršila volitev delegatov. Izvoljeni so: Fluher Ljudevit, Vozjak Jožef, Thaler Ignacij, Pušenjak, Vlado, Majcen Gabriel, Zebot Fr., Jerovšek Anton, Rebernik Alojzij, Hiter Franc, Kovačič Miha in Obrhan Matija. O delovanju podružnice sta poročala tajnik Hinterlehner in blagajnik Fluher. Podružnica je ena najmočnejših v Sloveniji. V polletju bo prirejela gospodarske shode v okoliških občinah in župnijah.

Kmetijska zveza je priredila v Poljčanah dne 21. t. m. gospodarsko zborovanje v šoli, ki je bilo jako dobro obiskano. Govoril je nadrevizor Vladimir Pušenjak o vzrokih draginje in o samopomoči ter pozival navzoče, da se oklepajo konzumnega društva, katero začne poslovati dne 22. t. m. in katero šteje že nad 360 članov. Pri nas je ljudstvo ob vsaki priliki pokazalo, da je v taboru Slovenske Kmetijske zveze, za liberalno stranko in naj imajo še tako lepo ime, se nikdo ne ogreva.

Studenice. V nedeljo dne 21. t. m. se je vršil pri nas občni zbor Bikorejske zadrage, katera šteje 82 članov. Izvolil se je nov načelnik, in sicer mlad gospodar Simon Kitek. Na občnem zboru se je razpravljalo o raznih vprašanjih, ki se tičejo povzdige živinoreje in živinorejskih zadrug. Na občnem zboru je govoril nadrevizor Vl. Pušenjak.

Novacerkev. Čebelarska podružnica v Novicervu pri Vojniki ima svoj redni občni zbor na praznik Oznanjenja Device Marije, dne 25. marca 1920 pri Franc Arličevemu čebelnjaku v Soki, popoldan ob 3. uri z navadnim sporedom. Ako ob 3. uri popoldne ne bi bilo zadostno število članov navzočih, se vrši drugi občni zbor ob pol 4. uri popoldne pri vsakem številu članov.

Kmet. podružnica Maribor in okoliš. Za člane, ki si še niso naročili škropiva za vinograde ali ki utegnejo galice manjše dobiti kot so naročili, ker namreč podružnici ni toliko došlo kakor je naročila, bode ta-le preskrbela pasto Bosno, ki služi brez apna in je popolnoma iste vrednosti kakor galica. Po mnogih deželah škropijo že mnogo let le s pasto Bosna; pri nas je doslej znana samo še v nekaterih krajih. Potrebno je se je v kilogramih toliko kakor galice. Podružnica pa mora vedeti, koliko je naj naroči in tudi denar naprej založiti. Ker je stvar zelo nujna, se bodo prijave in predplačila sprejemala samo do 1. aprila in sicer v veletrgovini g. Ziglerja na Glavnem trgu. Cena pasti Bosni je ista kakor galici, t. j. 13 K za 1 kilogram. Članom, ki so naročili galice, se priporoča, da pri g. Ziglerju pogledajo, koliko je gotovo dobiho.

Semenskega krompirja, lepega, ima 24 meter-skih stotov oddati Kmetijska podružnica Maribor in okoliš. Cena je 4 K za 1 kilogram. Ker ga za ta denar letos ni dobiti, je namenjen samo najrevnejšim viničarjem in malim posestnikom. Zglasiti se je pri g. profesorju Majcenu, ki kot načelnik podružnice napiše nakaznice. (Badlove vile št. 10.)

Bosnapasta enakovredna modri galici. Vinogradniki nam piše: Imam obširne vinograde v vinorodnih Halozah. Ker sem že v predlanskem letu dobil veliko modre galice, sem se odločil napraviti poskus s škropljenjem z Bosnapasto. Polovico vinograde sem škropil z modro galico, drugo polovico pa z Bosnapasto. Isto sem storil tudi v lanskem letu. Prišel sem na ta način do sledečega zaključka: Škropljenje z Bosnapasto je bilo vsaj ravno tako uspešno, kakor škropljenje z modro galico, a nevarnost in sitnost z Bosno pasto sta velike

manj, nego z modro galico. Te vrstice sem napisal v pomirjenje naših vinogradnikov, za slučaj primanj-kovanja modre galice.

Hmelj. Na hmeljskem trgu v Zalcu je vsled pomanjkanja hmelja prenehala vsaka hmeljska kup-elja. Zatečki hmelj plačujejo po 7000 do 7200 K za 50 kilogramov, tuj hmelj pa po 3100 K za 50 kilogramov. Hmeljski nasadi v Čehoslovaški so prav dobro prezimili, istotako v Savinjski dolini, dočim so v Nemčiji in na Madžarskem zelo trpeli.

Sadite lipe! Navedeni klic je izrekel Nemec, ki smatra lipo kot drevo, katerega se radi njega koristi izplača saditi. Koliko bolj pa velja še ta klic za nas! Stari Slovani so lipo visoko čislali in jo pridno sadili na najpomembnejša mesta. Pod lipo sredi vasi so se zbirali vaški prebivalci ob vseh važnejših dogodkih. Prav tako so sadili naši predniki lipo pred cerkvijo, kar marsikje vidimo. Primerne in koristne ni, da se je pričel v novejšem času saditi divji kostanj, ki ne more tekmovali z lipo. Čebelarjem — naši predniki so to panogo gospodarstva, ki bi se sedaj dobro izplačala, tudi bolj gojili — je znano, kako se čebele dobro počutijo na paši v lipovem cvetju. Čebelarji, poagitirajte, da se po naših slovenskih vaseh na primernih mestih zasadijo drevedrediv lip, kar bode poleg okrasja tudi povzdignilo čebelarstvo. Poleg tega nam lahko lipovo cvetje prinaša še druge koristi. Čemu naj kupujemo različne škodljive čaje po tujih neznanih državah, ko imamo na razpolago zdravilen čaj iz lipovega cvetja, kateri bode pa še boljši, če se pridene par žlic medu. Ni gospodarsko in ne koristno za nas, da bi mesto lipe, orehove, češpeli in drugega sadja sadili — divji kostanj. Lipa je bila naša in naj še ostane naša v vsakem oziru.

Razgled po svetu.

Naval Judov v Jugoslavijo. Dunajski list poroča, da je zveza židovskih organizacij sklenila nasvetovati Judom, ki žive v Rusiji, v Rumuniji, na Poljskem in v Besarabiji, da se naselijo v Jugoslavijo, ker jih vlade in prebivalstvo v omenjenih državah preveč zatira ter jim odjemlje premoženje. Mislimo, da se bo naša država prav lepo zahvalila za še večji pritok Judov, saj jih ima na Hrvaškem, v Banatu in po drugod več kot preveč.

Francoski parnik se potopil. Dne 19. marca t. l. je trčil francoski parnik „Cadrier“ v severni Fran-ciji ob skalo ter se potopil. Utonilo je 19 oseb, 4 mornarji so se rešili.

Otrok, ki se ne more ne jokati in ne smejeti. V dunajski bolnišnici se nahaja 11 mesecev stari otrok, ki se ne more ne jokati, ne smejeti in tudi ne kaže nobenega poželjenja po kaki jedi ali pijači. Sloveči zdravniki zatrjujejo, da je ta otrok sicer dobro razvit ter čvrst in krepak, toda bolnega mišičevja. Zdravniki si belijo glave, kako razvozljati ta redek slučaj bolezni.

Pametna odredba. Avstrijska vlada na Dunaju je izdala naredbo, ki določa, da se sladkor v bode smel uporabljati za tovarniške namene, za izdelovanje raznih sladkorčkov ter za uporabo nepotrebnih sladščič. Pametna odredba, ki bi tudi pri nas bila na mestu, kajti znano je, da se sladkorja uporablja za prav nepotrebne namene na stotine meterskih stotov, dočim ga strašno primanjkuje za najpotrebnejše namene.

Poletni čas je z 21. marcem upeljala tudi Italija, ker ga je upeljala Francija.

Posledice stavke rudarjev v Šleziji. V šlezjskih premogovnikih v Ostrovi se je vsled osemnedevne stavke rudarjev pridelalo za 1 milijon meterskih stotov premoga manj, kakor pa sicer. Posledice te velikanske stavke so se takoj pojavile v Nemški Avstriji, ker se je moral vsled tega ustaviti ves železniški promet.

Strup bljuvajoče kače. V Afriki živi neka posebna vrsta strupenih kač, katero prištevajo k ocalarkam. Ta zelo strupena kača ne napade svoje žrtve ali svojega sovražnika z zobmi, torej ne vgrizne, marveč začne bljuvati iz žrela drobne kapljice, ki so zelo strupene. Najraje bruhne svoje strupene sline žrtvi v oči, če od daljave enega metra. Človek ali žival, ki je dobil kapljico tega strupa v oči, občuti takoj hude očne bolečine. Dognali so, da vsaka napadena človeška žrtev navadno umrje, vsaka žival pa ali pogine ali pa oslepi.

Umetni kavčuk. Dva ameriška inženirja sta, kakor smo že svojčas poročali, izumila umetni kavčuk, kakor se ga rabi na kolesih avtomobilov in biciklov. Kakor se poroča iz Amerike, se jima je pred kratkim posrečilo to iznajdbo spopolniti tako, da se umetni kavčuk glede trpežnosti prav nič ne razlikuje od pristnega, ima pa prednost, da bo za 60 do 70% ceneji ter da bo prav kmalu odpravljen veliko pomanjkanje gumij ali kavčuka. V Nemčiji in tudi na Dunaju so že začeli graditi tovarne za izdelovanje umetnega kavčuka.

Dopisi.

Št. 11 v Slov. gor. Mi Šentiljčani smo sijajno odbili naval samostojnežev na našo slavno taro. Mer-molja je moral pri nas odkuriti. Zdal pa nam preti še hujša nevarnost! V zadnjih tednih so se vrgli z vso silo na našo viničarje in kmetijske delavce socialni

demokratije. Agitirajo od hiše do hiše, pobirajo podpise za svojo stranko in širijo brezbožni list „Ljudski glas.“ Pri tem pa lažejo, da je strah in groza. Pravijo, da bodo tisti, ki se podpišejo, dobili sladkor — in kdo ne bi šel na sladkor —, da bodo dobili bolj o ceni živila, da dobijo kruh, da jih g. župnik šentiljski odira itd. Krivična reč si mora vedno z lažmi pomagati. Pred tremi tedni so imeli shod pri sodarju Petriču v Dobrenju, akoravno so pri nas vsi shodi prepovedani. Tako drzni so ti ljudje. Govorili so nekaj rdečkarji železničarji iz Maribora. Obljubljali so tem ljudem nebesa na zemlji. Na shodu je bilo več naših ljudi. Najbolj agitirajo za brezversko socialno demokracijo viničar Henrik Donko, viničar Henrik Schönwetter in njegov brat, viničar Anton Potočnik, po St. Ilju lazi okoli nek Jožef Zunko, viničarski fant, v ozadju pa stoji med drugimi železniški čuvaj Rudolf Tačko, ki je prišel k nam iz Smarja, kateremu pa svetujemo, naj gre zopet nazaj v svoj kraj. Mi ne potrebujemo brezverskih hujskačev. Akoravno so bili že naši iz prižnice večkrat na te rdeče gospode opozorjeni, so šli vendar na limanice in so nekateri se podpisali. Dali so tudi denar, katerega tako težko prisluzijo naši ubogi ljudje, za socialdemokratske židovske voditelje, da bodo se ti z njim mastili in obogateli. Drugače se tako branijo, dajati denar, za židove in njih podrepnike ga pa le imajo. Ubogi ljudje! Mi privoščimo našim viničarjem poboljšanje njihovega plačila in bodo morali tudi več dobiti, viničarsko vprašanje se bo moralo in se bo tudi rešilo, a socialni demokratje hočejo le naše ljudi nahujskati proti svojim gospodarjem, jih napraviti nezadovoljne in pred vsem pa jim iztrgati vero iz srca. Hujše, bolj nevarne politične stranke ni, kot je rdeča socialnodemokratska. Šentiljski viničarji in delavci, varujte se krivih pre-rokov, ki pridejo k vam v ovčjih oblačilih! „Ljudski glas“ je tako hudoben list, da je bil rajni „Stajere“ proti njemu še angel.

Marija Snežna. Dne 7. t. m. je prikovtratil g. šafar Zmuderl semkaj k nam, da bi svojim baocom, tihotapcem in onim, ki so v preiskavi zaradi veleiz-daje, klobasaril, koliko hudega je že storila Slovenska Kmetijska Zveza in duhovniki ljudem. Shodi so sicer prepovedani, a on se ni zmenil za to, dokler mu orožniki niso ustavili namazanega dolgega jezika. A pogledimo si malo te samostojneže! Načelnik je Nace Toplak, po domače: firteldohar. Njegova dva sinova in hlapec so bili zaprti lansko leto zaradi poskušene veleizdaje. Njegov pomočnik je Celcer Joža, tudi v preiskavi zaradi veleizdaje. Eden najhujših kričačev je Schneider Franc, bivši zagrizen štajerčijaneec, sedaj samostojnež, ker gre proti „farjem.“ Za lauburbša pa služita Pekar Franc, takozvani Barakenbirt, in Nikl Franc, obadva trgovca z živino, seveda brez obrtnega lista, ker takšna kupčija precej polni žepa tukaj ob državni meji. Nadalje so pristihi tudi vsi, ki si še vedno želijo priti pod Nemško Avstrijo in vsi oni, ki so bili zaradi tihotapstva že kaznovani. Lepa družba, vredna Zmuderla, šafarja brez dela.

Sv. Anton v Slov. gor. Kdor drugemu jamo koplje, sam vanjo pade. Resničnost tega reka bridko občuti nekdo, ki je pri sodniji hotel doseči nasprotni učinek. Naš priljubljeni g. kaplan je v skrbi za čast in procvit Marijine družbe vzel pred mesec v roke železno metlo ter temeljito očistil družbo. Prizadeti so se razen ene domišljave punce udali v svojo usodo. Ta, ki se je čutila prikrajšana v svoji namišljeni časti, se je obrnila na liberalnega generala dr. Goriška za pomoč. Za drag denar je g. doktor vedno voljen pomagati, posebno še, če gre zoper duhovnika in povrh še takega, ki mu je prekrizal njegove račune pri občinskih volitvah pri Sv. Antonu. A kakor je g. Gorišek sramotno propadel, ko je nameraval dobiti antonjevske zavedne občine v svoje samostojne roke, tako je imel smolo, ko je hotel upropasti našega blagega g. kaplana. G. kaplan je bil seveda čisto oproščen, saj je celo priča nasprotnice pričala njemu v prilog. A stem izidom se ni mogel sprijazniti g. odvetnik, zato je vložil priziv. Pri okrožni obravnavi pa se je veleumni g. general vkljub temu, da se je osebno peljal v Maribor, še huje osmudil. Seveda bo on ta poraz hitro prebolel, saj je njegov žep vkljub polomu pridobil na teži. Vendar bi tu kot dobri prijatelji svetovali, naj ne nastopa več kot zagovornik, general izključenih devic, sicer lahko postane nazadnje še dr. Zguba. Se nekaj! Čudno se nam je zdelo, da se je na dan obravnave peljal v Maribor tudi liberalni župan g. Tršah. Ali je morda hodil za pričo, tožiljce menda ni vozil?

Zavrčje. Da ne bi kdo mislil, češ, da smo tako zaspani ob hrvaški meji, ali da smo od sladkega vinca omamljeni, povem, da nismo res kje tam v deveti deželi. Letošnje Novo leto smo začeli s „Prosveto“ Bralno društvo je priredilo dve igri: „Dve materi“ in „Dr. Veznal in njegov sluga Štipko.“ Predstave so dobro uspeli. Vsa čast fantom in dekletom, kakor tudi vsemu ostalemu osebju, katero je stvar vodilo. — Preteklo leto smo vprizorili „Županova Micka“ in pa „Dva gluha.“ Pričakujemo letos tudi nekaj, kajti za kulisami se že pripravlja. — Pri nas ni dosti samostojnežev, a še ti bi se radi preobrnil, a mi jim ne zaupamo, ker radi bi samo v kalnem ribarili. Naše ljudstvo bo obračunalo z njimi pri volitvah. — Tudi naše orožništvo je pridno na delu. Ono pazi kot visoko leteči kragulj na svoj plen. Pred nekaj časom je zaplenilo nekemu odpuščenemu učitelju Trohu množino sladkorja in vina, ker trguje z vinom brez koncesije. A mož je polovnjak vina kljub zaplembi odpeljal. Zavrčani, oklenite se našega lista „Slovenskega Gospodarja“, ker on se bo vedno potegoval za naše kmetijske zadeve, letos pa tudi marsikatero prinesel od naših vojnih dobičkarjev v Zavrčju.

Sr. Primož na Pohorju. Najbrž se g. urednik ni imel časti svojim čitateljem kaj poročati o Sr. Primožu, zakaj naša fara leži skoro v zadnjem in najbolj skritem kotu zelenega Pohorja in zato se ne sliši zlepa kaj od tega daljnega planinskega kraja. Pa mogoče hruše političnega gibanja sedanjega časa je dospel tudi do ušes teh planinskih rojakov, ki so se po sosednjem, sijajno obiskanem ljudskem shodu Slov. Kmetijske Zveze, ki se je vršil dne 15. februarja, t. i., prav pridno začeli zanimati za delo naše kmetijske organizacije. Novo ustanovljeno društvo SKZ je imelo v nedeljo, dne 29. februarja, svojo odborovo sejo, pri kateri se je z odločnostjo sklenilo, delovati za kmetijsko organizacijo, za blagor in srečo kmetijskega ljudstva. Zatorej vabimo uljudno vse kmetijske ljudi, katerim je kaj ne ležeče, da se ohrani kmetijski stan, stopite v tabor Slovenske Kmetijske Zveze, da si bomo mogli kot ogromna skupščina priboriti takšne zakone in pravice, na podlagi katerih upamo v lepšo bodočnost izmučenega kmetijskega trpina. Ne sramujmo se zagovarjati našega kmetijskega stanu, čeravno nam od strani naših nasprotnikov pade kakšna zbadljiva beseda v naše prsice, kmetijsko srce. Z geslom „Svoji k svojim!“ združujmo se, pogledimo in spoznajmo sami sebe in ne bo nam več uganka, koga da naj volimo. Ne verjamimo milo donečim besedam naših nasprotnikov, kateri nas hočejo s svojimi raznovrstnimi in velikimi obljubami spraviti v svoje mreže, da bi nam tam, kakor pajek muhi, izsesali našo že itak čisto blede kmetijsko kri. Zatorej, dragi planinski rojaki našega zelenega Pohorja, vstanimo iz spanja svoje lastne malobrižnosti, ne prespimo tega važnega in pomenljivega dneva, ko se bo določevala srečna ali nesrečna bodočnost naša in naših potomcev, zakaj doba, v kateri živimo, je resna. Zrtvuimo in delajmo, kolikor je nam mogoče, za kmetijsko organizacijo! Premagajmo vse spodbike na poti našega političnega življenja. Ostanimo pogumni, ne glejmo ne na levo in ne na desno, temveč pojdemo naravnost svojo zelo pomenljivo pot, pod zastavo Slovenske Kmetijske Zveze, katere naj plapolja ter nam liki juterna zarja oznanja lepšo bodočnost kmetijskega stanu.

V Ribnici je umrl zadnji Radeckijev vojak Andrej Hartman. Rad je pripovedoval, kako so hodili dolgo pot na Laško, ker ni še bilo železnice. Star je bil 88 let.

Savinjska dolina. V vseh časih so se našli še ljudje, ki so sovražili poštene ljudi, posebno pa duhovnike. Zadnje čase se je ta pojav še bolj razširil. Gotovo je, da je ta vrsta obrekovalcev zelo slabe vrste, vendar slabo vpliva na našo mladino. Če prideš v kake večje družbo, n. pr. v gostilno ali na železnico, je gotovo, da bo kateri udrihal po duhovščini: farji so krivi vojske, krivi so, da je taka draginja, krivi so seveda vsega zla, največji zločin je pa, ker se vmešavajo v politiko. Neumljivo se mi zdi, kako bi se moglo enemu stanu odrekarati pravica političnega življenja, kajti potemtakem bi se ne smel ne uradnik, ne obrtnik, ne kmet, ne delavec spuščati v politiko. A gotovo je, da se nam ne more braniti te pravice, samo duhovnikom se jo hoče odvzeti.

Sv. Frančišek. Tukaj je umrl v starosti 55 let večletni cerkveni ključar pri Sv. Frančisku Janez H. govček, p. d. Remšak. Rajni je bil blaga duša, je bil tudi meročnik naših katoliških listov, bil je eden med tistimi, ki so ni sramovali svojih krščanskih načel. Naj počiva v miru! Zalujoci Remšakovi rodbini pa naše sočustvje!

Solčava. Tu smo pokopali uglednega moža Jurja Logar. Rajni je dosegel visoko starost 84 let, bil je znan daleč po svetu vsem turistom, ki so obiskovali lepo Logarjevo dolino. Njegova vera in značaj sta bila trdna kakor se trdne skale Solčavskih gor, katere je gledal vsak dan. Naj ga Bog sprejme v večno lepo dolino, ki je bila vedno njegov cilj!

Sv. Rupert nad Laškim. Naš pesnik v Lešeh, ki je v „Ljudskem glasu“ tako lepo opelval St. Lenarta klerikalce, se baje čuti razžaljenega, ker je predzadnji „Slov. Gospodar“ priobčil kratko črtico o njem in o njegovem „plodonosnem“ delovanju. Ali resnica tako v oči bode — vi samostojneži? Potem bodo morali priti še na vrsto životopisi drugih delavnih samostojnežev v našem okraju. To bo potem vika in kriki pri samostojnih.

Sladkagora. Na Jožefovo je prišel samostojni Urleb z mesarjem in pokaličarjem muštrat svoje štajercijance in rdečkarje. Izpodbujal jih je „na boj naša kri“, da bi bili bolj zreli za pretepe v bližnji bodočnosti. Poučeval jih je strokovnjsko, da šotar naj ostane šotar, uradnik — uradnik, kmet pa politik pri besedljivem „Kmetijskem listu.“ Se modroval bi bil rad o prosti volji, pa njegovo razlaganje je prišlo navskriž z zdravim pametjo, ker je trdil, da se lahko obesi in stori, kar hoče, pa bo vseeno prišel v nebesa. Takšno vero imajo menda boljševiski in pri smojeni govorniki samostojnih. Bernja mu je posebno pri sre. Povedati je hotel svojemu tekaču cerkovniku Florijanu Novak, naj ne hodi več po bernji, ker se to za človeka, ki je kmet, zraven še samostojen in izmed višjih, četudi na vrhu hriba, najmanj spodobi, ker je proti „paragramu“ samostojnih. Da ne bo več nadlegoval ljudi z žakljem, bodo že poskrbeli drugi. Iskali so, če bi bil kateri pristaš zmožen za ministra in prišel do spoznanja, da je bolje, da se skrijejo za Rokavčeva vrata na veži, kakor pa da bi dali Franceljnu ali drugemu svojih višjih besedo. Dopade se jim posebno beseda „svoboda“, ker bi se radi otrsli

svoje kosmate vesti in deseterih božjih zapovedi. — „Ekonom“ si niso upali hvaliti drugače, kakor pač s tem, da „ste že bili deležni njegove dobrote“, ko ste bili prikrajšani pri svojih naprepljanih naročilih soli od 6 do 10, celo do 100 kg in potegnjeni pri cenah. To je popolnoma po trgovskem načinu samo stojnih. Da ga vodi dr. Sajovic, so pa pozabili po vedati.

Kortravnica. Tudi Kortravnici se moremo enkrat ogledati, da ne bo svet mislil da še vsi spimo. Pustni terek smo pri nas obhajali prav veselo. Gostilna gosp. Praha je bila nabito polna do pepelnice srede jutraj. Ker pa je zdaj prepovedan ples v gostilniških prostorih, so si izmislili pri nas drugo sredstvo. Če se ne sme več plesati in noreti v sobi, pa gremo na cesto. Tako se je plesalo v Kortravnici kar na sredi vasi ravno, ko je šlo največ ljudi k službi božji. Mislim, da bi kaj takega človek ne našel niti v najbolj divjih stepah. Znano je samo to, da imajo ljudje za take norije vedno dosti denarja, ker vino stane nad 20 kron! Drugače pa vedno tarnajo, da še za sol nimajo.

Sv. Križ pri Slatini. Zelo smo se razveselili, ko smo zvedeli, da so zapustili liberalci in socialisti ministrske stolce in bili upostavljeni za ministre naši ljubi, zanesljivi in krščanski slovenski gospodje. Prosimo naše nove gg. ministre, naj popravijo, kar je zavozila prejšnja vlada. Naj nam naše trdo zaslužene in prihranjene kroge ostanejo v stari veljavi. Marsikatera dekla si pred vojsko ni upala kupiti prepotrebne obleke, med vojsko si pa zavoljo draginje ni mogla, sedaj pa s solznimi očmi vzdihuje: Nimam obleke in ne bom imela denarja! To bi bil vnebovpijoči greh. Naj primejo tiste bogataše, ki so si med vojsko nakupili milijone!

Sv. Mohor pri Rog. Slatini. Kopriva sama zraste, pšenica pa ne. Včasih si dobil „Štajerca“ povsod zastoj, zdaj se pa pri nas tako vsiljuje „Kmetijski list“. Več kmetov se ga brani že dolgo, a vendar še vedno prihaja. Nek naš mož ga je poslal dvakrat nazaj, potem je pisal v Ljubljano, da ga ne mara. Pa vse nič ne pomaga. Gospod Jožef Drofenik, prosimo Vas, spravite nam ta „Kmetijski list“ nazaj v Ljubljano! Tam ga bodo še morebiti porabili na te ali oni način, mi ga pa ne mislimo ne brati ne plačati. Mi ostanemo pri svojem „Slov. Gospodarju“.

Sv. Peter na Medv. selu. Pri nas se je dne 7. sušca pokazala Samostojna kot stranka največjih divjakov, katerih program je: kamenje, palice, gnojne vile, biči, noži itd. Surova banda je po celi vasi razgrajala in napadala od popoldanske službe božje idole ljudi, zlasti ženske in otroke. S takim divjaškim nastopom si Samostojna gotovo dobi novih pristašev. Kregarjeva hiša pa ugled.

Jurklošter. Slišali smo, da namerava naš Al. Smid v bodoče prirejati za samostojneže poučne tedaje, kako se vodi varuštvo nad osirotelimi otroki, da prinaša samostojnežu dosti čistega dobička. Marsikateremu kmetu bo pokazal iz lastnega svojega delovanja vir novih dohodkov. Pri sodnijski obravnavi se je dognal koncem mesca februarja t. i. sledeči slučaj: Martin Zalokar, kmet na Peči, p. d. Rus, je moral začetkom vojne na fronto, kjer je zašel v rusko ujetništvo, iz katerega se je vrnil avgusta 1918. V tem času mu je umrla doma žena, zapustivši mu dva mala otročiča. Od sodnije je bil otrokom za varuho in posestvu za oskrbnika postavljen naš Alojz Smid, govornik na shodih samostojnežev. Pogumno se je lotil dela. Posekal je takoj v Rusovem gozdu kar 15 močnih hrastov in 6 hojk, baje za razna popravila pri Rusovih poslopih. Popravila so bila neznatna in stroškom neprimerna. Okrožno sodišče v Celju ga je pripravilo do poravnave, pri kateri je plačal 2200 K Martinu Zalokarju kot odškodnino. Tudi pri drugih rečeh se račun baje ni ujemal, ker je dobri varuh Smid bolj skrbel za samostojen svoj žep, kakor za sirote. Že leta 1917 si je vsako pot k sodnji hotel zaračunati po 100 K, kar mu pa sodnija ni pripoznala. Lep prijatelj kmetov in kmetijskih otrok! Njegov svak Drofenik na svojih shodih prerokuje, da bodo vsi poginili, ki se ne oklenejo samostojnežev. Ta slučaj pa kaže, da bi bilo gorje kmetu tedaj, če bi se odprla samostojna nebesa.

Planina. Pri nas imamo precejšno število bivših štajercijanskih „jastrebov“. Skrajno predrzno je, kako hočejo ti ljudje po razsulu rajne Avstrije igrati vodilno vlogo kot „zavedni“ Slovenci. Človek, ki je imenoval slovenske vojsake „Windische Hunde“ hoče nositi glavne zvonce pri „samostojnih.“ V malokaterem kotu na deželi se je toliko nemškutarilo kakor pri nas, še zdaj je tega čebljanja mnogo. Za golobinjskega župana hočejo imeti „samostojneži“ bivšega štajercijanca. Ali bi ne bilo to sramota za Jugoslavijo? Sledove njegove nemškutarije še vidiš na zidu, če greš tje proti „Fari“. Gramofon že ima, bo že sposoben. Naši mu bodo pa povedali, kedaj bo treba napraviti občinske seje in kako dolgo morajo trajati, vsaj so veščaki v tem. Če bodo „samostojni“ tako vzbujali slovensko za-

vest, potem bodo nemškutaraki „jastrebi“ preste letali.

Golobinjek na Planini. Čempani g. urednik, v pam, da boste dali mojemu dopisu pastura v Vašem listu. Ker se nihče ne odloči, da bi vam poročal naše razmere, storim to jaz. Ne vem, če vam je znano ali ne, da imamo tukaj tri politične stranke: Kmetijske zveze, ki je seve najmočnejša, štajercijance in stranko samostojnežev. Zadnji dve stranki marsikatero skupno, prizadevajoč si na vso moč, kako bi napravili med nami zmešnjavo ob bližajočih se občinskih volitvah. Posebno je v tem delu mojster neki iz Amerike došli bedakov Matiček. Ta je sedaj v tem mesecu že trikrat sklical shod. Zanimivo je, da se tem vabilom nihče drugi ni odzval, kakor par graščinskih lovcev ter nekaj delavcev, en žnidar in en piskrovez. Ostanite zdravi!

Runč. „Nova doba“ je prinesla v številki 26, 28 februarja, str. 4, zanimiv članek, na katerega sem prisiljen, resnici na ljubo, nekaj pojasniti dotičnemu, dobroznanemu dopisniku, ki je sestavil imenovani laži-dopis za Novo dobo. Evo toraj: Resnica je, da je bil pri nas shod SKZ dne 11. februarja in je govoril g. poslanec Vesenjaj. Potem je prva laž, da si je prignil kot zaščitnika svetinjskega župnika. G. župnik Bratušek niti ni vedel, kateri govornik bo prišel. Udeležil se je pa shoda kot član SKZ. Druga laž je, da je bil predsednik shoda g. poslanec Meško. Ako bi se naši nasprotniki preje udeležili shoda, bi morali gotovo znati, kdo je bil izvoljen za predsednika. Tretja laž nam trdi, da je g. poslanec Meško izginil brez slovesa. Res, da je odšel pred koncem shoda radi nujnih domačih poslov, a se je poslovil kot se ima posloviti vsak poštenomislec človek. Četrta laž je, da izmed poslušalcev nikdo ni pritrdjeval govorniku. Prihajemo: Slišali so se vedno medklici, pritrdjevali gosp. poslancu in sprejete so bile resolucije, zaupnica Jugoslovanskemu klubu in nezaupnica bivši vladi v Beogradu in v Ljubljani. In končno peta laž, kar piše o bivšem vojaškem naredniku. Mož nima nič misli, še manj pa željo po županskem stoleu. Sicer je pa „Slov. Gospodar“ prinesel resnici odgovarjajoče poročilo dne 19. februarja. Iz tega je toraj dovolj razvidno, kaki lažiprogram imajo naši nasprotniki za geslo.

Sv. Benedikt v Slov. gor. Prelepe orlovsko slavnost priredi benediški Orel na velikonočni ponedeljek popoldne po večernicah v društvenem domu. Orli storijo slovesno obljubo, slavnostni govor govori profesor dr. Capuder iz Maribora, moški zbor zapoje nekaj pesmic in nato Orli predstavljajo novo poučno igr „Dva prepirljiva soseda“ in ponovijo ganljivo igr „Garcia Moreno.“ Pridite domačini in pridite sosede, da se seznanim z velikimi cilji, za katere gori Orli in se za nje navdušite. Na prav veselo svidenje posebno mladeniči iz bližine in daljine!

Prireditve.

Celje. Izobraževalno društvo v Celju priredi na velikonočni ponedeljek, ob pol štirih popoldne narodni igrokaz v štirih dejanjih „Zaklad“ in sicer v mestnem gledališču. Igra se isti dan ponovi zvečer ob 8. uri.

Ljutomer. Katoliško bralno društvo za trg in okolico ima v nedeljo, dne 28. t. m., v bralni sobi svoj občni zbor. K obilni udeležbi starih in novih udov vabi odbor.

Dobje pri Planini. Naši vrli mladeniči priredijo na velikonočni ponedeljek v ljudski šoli igr „Repoštev in Vedeževalka.“

Listnica uredništva.

Jarenina: Če dotični noče sprejemati sebskih dinarjev, ga enostavno naznanite oblasti. Navedite priče. — Prav imajo, da se pametni ljudje sramujejo besede „samostojnež“ in celo grozijo s tožbo, ako jih kdo tako naziva. Beseda „samostojnež“ je danes v naših krajih ravno toliko, kot poprej: nemškutar in nemčur ali odpadnik. — Ime trgovca, ki se šopiri s prodajo glasila teh ljudi, pa bomo prav kmalu v „Gospodarju“ zelo lepo okinčali. Pozdravljeni!

Najlepše knjige za sv. poštnišas: 1. „Marija, Zalostna mati.“ Spisal dr. Josip Hohnjec, profesor v Mariboru. Ta knjiga je primerna za vsakogar, zlasti za krščanske mladenke in matere, da jo čitajo in premišlujejo vsak dan, posebno pa ob petkih v postu. Mirno lahko trdimo, da je enako dobrih knjig, kakor ta, le malo med ljudmi. Dobi se pa v tiskarni sv. Cirila v Mariboru, in stane s poštnino vred 7 K. Krščanske mladenke in krščanske matere, sežite po tej izborni knjigi! — 2. „Na Kalvarijo!“ Spisal Fr. Segula. Založila tiskarna sv. Cirila v Mariboru. Stane s poštnino vred 7 K. Ta knjiga obsega 30 krasnih križevih potov za razne razmere človeškega življenja. V njej najde tolažbo: mož, žena, mladenič in mladenka, zato jo vsem stanovom najtopleje priporočamo. Naroči se v tiskarni sv. Cirila v Mariboru.